

Тема овог дипломског рада је примјена Delphi-ја у објектном програмирању, као и у изради информационих система. Рад се састоји из увода, шест поглавља и закључка.

Уводно поглавље има за циљ да читаоца упозна са структуром рада као и са задатком који се детаљније разматра у шестом поглављу

-У тематском дијелу су обрађене следеће теме:

-Прво поглавље се уопштено бави појмовима: софтверског дизајна, УМЛ-а и објектног програмирања. Приликом разматрања софтверског дизајна поменуо сам неке методе које се могу сусрести у пракси. Осим ових метода постоје и друге методе дизајнирања софтвера, али се нећу освртати на те стилове развоја апликација. Ово је динамична област гдје теорија и пракса константно доприносе новим открићима. Дио који говори о УМЛ-у је поменут због неких теоријских разматрања. Можемо рећи да је овај начин записивања класа и сличних компоненти које се користе у програму доста непрактичан. Дуго времена треба да научимо само неке основне ствари а кад записујемо структуру програма, користи се превише детаља, који можда чак ни не објашњавају него усложњавају сам приказ апликације. Као алтернативу у шестом поглављу сам понудио један од могућих начина за опис програма. Овај метод је у овом случају далеко погоднији од УМЛ-а. Посебно као примјер могу навести чињеницу да се ова методологија користи на Битанским Универзитетима. Извршио сам неке модификације ове методологије и надам се да сам креирао далеко прегледнију и оперативнију методу од неких других с којим сам се до сада сусретао у пракси. Објаснио сам и неке основне појмове шта је то уопште објектно програмирање. У пракси се врло ријетко срећу програми који су у потпуности објектно оријентисани. Обично се користе неке мјешавине објектног програмирања и језика треће генерација. Иначе, ово се показало као најпогоднији приступ у пракси. Наравно, постоји SQL који је потпуно објектно оријентисан и не морамо уопште мислити о томе како нешто хоћемо да постигнемо битно је да знамо шта желимо да добијемо као резултат.

-Други поглавље тематског дијела је посвећен објектном програмирању.

-У трећем одјелу сам разматрао неке основне чињенице које су везане за историју PASCALA и DELFIJ-а. Објаснио сам какав је однос ова два програма треће и четврте генерације. Навео сам неке чињенице о томе какве су перспективе DELFIJ-а, кроз које је проблеме пролазио до данас и осврнуо се на неке важне чињенице о самом DELFIJ-у као врло корисном алату за брзи развој апликација.

-Четврто поглавље као централну тему има имплементацију објектних метода у DELFIJ-у. Говорио сам о томе како су концепти објектног програмирања примјењени у DELFIJ-у и навео неке основне примјере како би те концепте могли директно имплементирати. На овај начин сам увео неке основне идеје које се касније могу користити у конкретним примјерима.

-Пето поглавље се углавном бави информационим системима и релационим базама података. Један од често примјењиваних модела израде информационог система је израда базе података у неком програму за израду база података. Осим ове методе, понекад се користе CASE алати који нам омогућавају да израдимо релационе базе података у произвољном формату. Врло је ефикасно користити DELFI као кориснички интерфејс. Обично се може креирати база података на једном рачунару и користити као појединачна апликација. Овај метод је добар али се често сусрећемо са базама које се налазе на једном или више рачунара, а клијенти им приступају са различитих радних станица. Неки програми као што је ACCESS имају аутоматизовану израду оваквих апликација.

-Шесто поглавље је у цјелини посвећено конкретном пројекту. Кроз праксу сам се често сусретао са сличним проблемима, поготово од кад радим у средњој школи. Овај програм може да се искористи и у настави информатике и рачунарства како у додатној тако и редовној настави. Неки математичари би га могли користити као помоћно средство у рјешавању овог проблема.

-Закључак доноси нека моја размишљања о раду.